

Březová kůra

měsíčník skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE ZÁBŘEH

číslo 169 / 16. ročník

Drak, Lišák, Šmodrch a Béd'a při jedné z her zimní výpravy
Zavátou stopou

V tomto čísle najdete vše důležité, co se v oddíle Trojka
Shawnee událo v měsíci lednu roku 2005.

Úvodem

Je tu měsíc únor a s ním další číslo Březové kůry. Hned na začátek musím konstatovat, že mám z tohoto čísla radost hned z několika důvodů.

Zprvė je toto číslo Kůry skutečně nabitě akcemi, družinovými stránkami, indiánskou a ohniveckou tematikou a vůbec články, úzce související s činností oddílu. To ovšem neznamená, že byste přišli o populární stránku zábavy nebo o rubriku „Víte, že...“, případně o „Československé pevnosti“. Tyto tři zmíněné stránky jsou ale taky jediné, které nesouvisí přímo s činností oddílu.

Dalším pozitivním faktem je skutečnost, že oddílový časopis nestojí jen na lidech z vedení a Želv. Už delší dobu se pravidelně objevují články od nastupující generace bojovníků – Mauglího, Ječmena, Tarzana, Netopýra, Draka. Vůbec poprvé si můžete přečíst příspěvek od čerstvého bojovníka a podrádce Káňat Martina.

A nakonec ale zdaleka ne nejmenší dík patří maminkám OHYIESY a Ječmena – paní Kunrtové a paní Stoklasové. Obě dvě nám zajišťují zdarma kopie dvou listů měsíčně. Takže jako poděkování aspoň fotky jejich synků, když už nemáme k dispozici fotoarchiv rodičů.

Vítězem Javorové nažky se stal po delší době Drak a já doufám, že toto jeho vítězství symbolizuje pozvednutí rodu Vlků a že příští měsíc už bude pole v souboji Vlci – Káňata vyrovnanější.

Příští týden nás čeká sněm spojený s dvoudenní výpravou. Věřím že si velká část bojovníků nechá udělit nějaké to OP a také že bude zvoleno nové vedení kmene, které náš oddíl povede vstříc světlým zítřkům. Ale i kdyby se tak nestalo, světlé zítřky nás stejně neminou. Brzy bude jaro a čekají nás další zajímavé akce a výpravy.

Chtěl bych také poděkovat těm rodičům, kteří odevzdali vyplněné listky s anketou k Březové kůře. Vy kdo jste tak ještě neučinili můžete svoje kdykoli poslat po svém dítěti např. na oddílovou výpravu. Na vaše připomínky a náměty bude brán zřetel v dalších číslech našeho časopisu.

Důležité údaje:

Redakční rada se koná:	Vždy na kmenové radě
Uzávěrka příspěvků čísla 170 je:	V neděli 6. března 2005
Číslo 170 vyjde:	V pátek 11. března 2005

Chtěl bych požádat zejména starší bojovníky (oddílové a družinové rádce, podrádce, a všechny další, aby tyto jednotlivé termíny sledovali a zavčas svoje příspěvky odeslali nebo odevzdali.

Rendy

Bodové menu – únor

1. Šifra:

OMRADAZOROKSYDOBUOSJELHOT

Jako obvykle 10 bodů za tentokrátě velice těžkou šifru :-)

2. Čtení BK:

Tento úkol se týká minulé BK a je mimořádně vysoce ohodnocen, tak neváhejte a odevzdávejte svoje odpovědi. Otázky se článků otiskovaných v minulé kůře. Za každou správnou odpověď získáte 5 bodů!!!

1, Které OP na svých schůzkách pravidelně plní družina Káňat?

2, Jak široká je tylová stěna u lehkého opevnění typu D zesíleného?

3, Kolik fotek (ne obrázků!!!) se nachází v minulé kůře mezi stranami 8-11?

4, Kdy byla uzávěrka pro únorové číslo kůry?

3. Oddílová symbolika:

Za každou správnou odpověď získáte 3 body.

1, Který šavanský bojovník naposledy získal lesní jméno a jak se jmenuje?

2, Které zkoušky obnáší 3 skautská OP?

3, Jakou zkoušku musí každý bojovník složit, aby mohl plnit OP?

4, Která oddílová akce se uskutečňuje každý rok na začátku července a trvá zpravidla 3 týdny?

4. Česká republika?

Něco málo o naší matičce zemi. Za každou odpověď jsou 4 body.

1, Kolikátým prezidentem je Václav Klaus?

2, Které naše pohoří je nejvyšší?

3, Kdy se ČR stala členskou zemí Evropské unie (přesné datum)?

Pro rádce: Uzávěrka bodování za únor je v úterý 1.3.2005 v 18:00!!!

Pro členy oddílu připravil Mauglí

Útěk z Alcatrazu

Kap, kap, kap...kapání vody...to jediné, co slyšíte. Občas přejde hlídač po chodbě a zasvítlí do vaší cely baterkou, občas se některý z vašich spoluvězňů otočí na vrzající posteli. Jste tu neprávem. Již čtyři roky tu sedíte za vraždu, kterou jste nespáchali...již čtyři roky.....Ale to se změní. Dobře si pamatujete, jak vám někdo strčil do cely s jídlem vzkaz: V sobotu můžete utéct. Přítel

A sobota je dnes. Netrpělivě se převalujete na posteli, když v tom uslyšíte cvaknutí a dveře se otevrou!!!

Tuto akci řídil Tarzan s mou maličností a protože jsme se dozvěděli, že ji vedeme, dost dopředu, měli jsme spoustu času naplánovat jak a kudy cesta povede. Nakonec jsme se dohodli na neosvětlené straně rybníka. Za prvé je tam večer krásně a pohled na zamrzlý rybník a osvětlené město je skutečně úžasný a za druhé tam nejezdí auta.

V sobotu jsme vyrazili do ulic (a třeskutého mrazu J) o dvě hodiny dříve a začali připravovat trať. Podél cesty jsme rozvěsili lístečky, dohodli se, kdo má jaký úsek cesty na starost, sledovali partu výrostků, u nichž jsme se obávali úmyslnému zničení naší dlouhodobé práce a čekali, až ostatní dorazí ke gymnáziu, kde byl náš sraz.

Sešlo se hodně nováčků, což bylo potěšující, ovšem co bylo méně potěšitelné bylo to, že na začátek nepřišel skoro nikdo ze starších a Želv a to nás dostalo do značně

prekérní situace. Naštěstí při pochodu ke kasárnám jsme se potkali se Stopařem, který byl narychlo zasvěcen do plánu a dělal agenta.

U kasáren se rychle vysvětlily pravidla a členové se rozdělili do týmů. Každý dostal šifru a běželi hledat spojku (Tarzana) do blízkého parku. Tam je chytal hlídač (Stopař). Jak šifru vyluštili, hned běželi ke mně – tou dobou mě museli nalézt u klubovny Zlaté lilie. Já jim dal průvodky, do kterých zapisovali písmena, která získávali cestou a vyluštěním byla zpráva, kde je přístav s lodí, která je zaveze do bezpečí.

Tak probíhala celá hra. My jen kontrolovali na důležitých místech týmy (později s Rendym a Mičkinikvou). Trať vedla okolo Rafandy k lomu, potom přes most k rybníku, po neosvětlené straně k bazénu a potom....k přístavu. Ten byl u kašny na horním náměstí.

Tam se nakonec všichni šťastně sešli. Následovalo vyhlášení bodování družin a jednotlivců, rozdání Březové kůry a sečtení výsledků. S převahou vyhrál Martin s Vikem.

Potom jsme se rozloučili naší kmenovou lelavatikou a rozešli se k domovům.

Stojíte na palubě lodi, dýcháte svěží sláný vzduch a díváte se na ostrov, jak se pomalu vzdaluje. Dříve, než něco zjistí, už budete dávno v bezpečí....

Svoboda...konečně!

MIČÍM

Ve svitu petrolejky 7.1.05

Sraz na tuto netradiční akci (i když já osobně doufám, že se brzy tradicí kmene stane) byl v 16:00 na Čilikotu. Sešli jsme se v hojném počtu. Ihned po zahájení akce jsme si posedali ke stolům a začali listovat našimi starými kronikami. Vybírali jsme ty nejlepší zápisy a ty jsme si četli. K tomu jsme popíjeli horký čaj. Moc jsme se nasmáli a dozvěděli se, jak to v Šavanech fungovalo dříve. Čtení zápisů jsme si zpestřovali zpěvem s kytarou, na kterou hrála naše nová Superstar Tarzan.

Po přečtení spousty stran nám Cestovatel předvedl novou hru Rovně-křížem. Tato hra byla spíše na postřeh a logické myšlení, než na poloze propisky. Tímto bych chtěl poprosit všechny, kteří na nápad přišli, aby si jej nechali pro sebe.

Třeba si tuto zábavnou hru zase někdy zahrajeme. Potom nastoupil MIČKINIKWA s další hrou. Dvojice si svázaly ruce tak, aby se lana proplétala a úkolem soutěžících bylo se od sebe oddělit. Ne každému se to podařilo. Končili jsme hrou Ropní magnáti, kterou si připravil Tarzan s Cestovatelem. Z našich členů se jak mávnutím kouzelného proutku stali cestovatelé, dělníci a hlavně drsní bankéři, kteří si nic nedarovali. Naše klubovna se změnila zprvu na poušť, později na vrtnou plošinu a nakonec na finanční burzu. Hra skončila špatně – některý financechtivý obchodník prodal nebezpečné plutonium do Iráku a ten ji použil na zničení světa...L

Následovala další píseň a vyhlášení bodování. Tam jsme se dozvěděli, jak si každý vede v porovnání a ostatními bratry. Javorový list vyhrála (celkem zaslouženě) družina Káňat. Vlci a Sovy – příště se víc snažte, aby to neměli tak jednoduché.

Akci jsme zakončili kmenovým pokřikem. Po ukončení následovala krátká porada s rádcí.

MIČÍM

Skautská univerzita

21. – 23.1.2005

Tým připravovaný na Svojsíkův závod se sešel na nádraží ČD kromě nemocného Ječmena a Draka, který měl zaracha. Odjeli jsme do Jeseníku do klubovny místních skautů, kterou jsem již několikrát navštívil.

Když jsme dojeli do Jeseníku tak jsme se celkem divili, kolik tam je sněhu, v Zábřeze nic a tady skoro půl metru. Tato akce byla v duchu učení a přípravy na Svojsíkův závod. Na Svojsíkově závodě chceme dosáhnout alespoň stejných výsledků jako minule, to jsme byli 3. v celostátním kole Svojsíkova závodu, což je výborný výkon. Na této akci jsme měli cíl naučit se lépe poznávat ptáky, dodělat historii a další věci jako na příklad: nějaké zajímavosti o „vesmíru“, zlepšit se v uzlování, Ještě v pátek jsme si napsali jeden ze čtyř testů na historii a zlepšili jsme se v uzlování. V sobotu jsme vstávali v 7:30 a pustili jsme se do práce. Nejprve jsme si uklidili spací prostory a šli pokročit v učení. Chvilu před obědem jsme šli do města si koupit potřebné věci. A pokud nevíte co MIČKINIKWA myslí tím vzkazem:

MIČKINIKWA nechal(a) vzkaz: Dekuji Mauglimu, Netopyrovi, Martinovi, Monovi, Bedovi, Sberatelovi za pekny darek k svatku. Hodne potesil. Univerzita Jesenik.

Tak to jsme se dohodli s klukama, že MIČKINIKWU potěšíme a tak jsme se složili na dárek (lampičku), kterou jsme museli celý den před ním schovávat a čekat na vhodnou chvíli, která byla až večer, když jsme se vrátili z hvězdárny, kde jsme se dozvěděli něco o pohybu ve vesmíru atd..... V sobotu jsme ještě napsali dva testy z historie a vylepšili jsme si regatu. A hlavně jsme se naučili nové ptáky a večer jsme se pokusili splnit op poznej druhů ptáků. Myslím že nesplnil jen Mona. Osobně si myslím, že tyto akce nám dají nejvíc. Také by možná nebylo špatné se setkat s odborníkem v určitém oboru, ale to je budoucnost. V neděli jsme odjeli celkem brzo a tak poslední test z historie byl až ve vlaku. Když jsme dojeli do Zábřehu tak jsme zakončili akci a rozešli se domů s novými poznatky a s tím, co jsme se naučili.

(za chyby se omlouvám)

Netopýr

Aktivity na klubovně

Stejně jako minulý měsíc se na klubovně setkala několik lidíček, kteří se rozhodli, že udělají něco pro klubovnu nebo si jen tak něco vyrobí. Scházíme se taky, abychom si pokecali a trochu se uvolnili.

Jak jistě mnozí z vás vědí, poslední dobou vyrábíme ptačí budky. Největší zásluhu na tom má MIČKINIKWA, právě on nosí prkna od paní Vítkové a sehnal potřebné podklady. Když nestihnete vyrobit budky na rodovce, můžete se stavit. Můžete si také splnit některá Orlí pera zejména vyrob ozdobu na klubovnu nebo makety deseti uzlů. V lednu byla celkem solidní účast a doufám, že se ještělepší. Jediným problémem je, že se většinou sejdeme v jedno úterý a to bývá celkem dosti problém a nevím, jak bych to zvládal bez MIČKINIKWY.

Možná by bylo dobré, kdyby se tam objevili i někteří oddíloví rádcové. Na klubovně se v lednu objevili Martin, Ječmen, MIČKINIKWA – ptačí budky; pomohli nám Netopýr a Lukáš Sedmera, který se mnou teď vyrábí tomahavk; Lišák na posledním setkání začal vyrábět makety uzlů.

Dál jsem postřehl, že se tam otočili Draček, Mauglí, Běda a Mlčím, škoda že nepobyli trochu déle. Kdo vstoupí do vedlejší místnosti, jistě si všimne, že stoly jsou trochu poházené, tak jsme podstatně zvětšili naše možnosti a už se nás tam vleze víc. Do budoucna plánujeme vzít stoly z hlavní místnosti do vedlejší. V hlavní by měly být stoly nové. Ve vedlejší místnosti by potom mohly stoly být dokola. Na jeden stůl potom namontujeme svěrák.

V každé úterý v 16:00 jsou dveře na klubovně otevřené a kromě toho, co jsem tu naznačil můžete ještě zkusit polstrované čepele a až bude tepleji, tak začneme asi dělat luky. Taky si můžete najít nějaké Orlí pero a splnit si jej.

Tarzan

Zavátou stopou

5. 2. 2005

V tuto sobotu nás čekala klasická půldenní výprava do nedalekého okolí a jak název napovídá, doufali jsme v zimě laděnou akci. Nutno říct, že počasí nám opravdu přálo. Sněhu bylo tak akorát, dost na to, aby bylo všechno krásně bílé, ale zase nijak moc, takže jsme se nemuseli brodit hlubokými závěji. Celý den byla prakticky modrá obloha, takže se pořád usmívalo sluníčko a k tomu bylo pár mrazivých stupňů pod nulou, což se dalo přežít.

Srazili jsme se v osm ráno na Čilikotu. U zábřežských rodů byla účast solidní (vzhledem k tomu, že ráno bylo tak patnáct pod nulou a navíc je období všelijakých nachlazení a chřipek). Nepřišli jen Marcel, Krtek, Dušan a Šidlo (jediný omluvený). Úplně ale vysadil rod Sov, což bylo částečně způsobenou chybou v komunikaci, ale rádce rodu Mona by se nad sebou asi měl zamyslet! Vyrázili jsme do mrazivých, zasněžených plání směrem k Jezírku. Celou akci měl na starost Mlčím a už v průběhu cesty jsme si mimo tři poplachů zahrály pár her. Ke klasickému kradení kuličku se přidalo ano x ne, v lese jsme honili Ramba (toho chytil Draček) a podobně. Na místě tradičního sněmoviště u Jezírka jsme pokračovali ve hrách proložených poznávačkou větviček stromů. Fakt je, že to rozhodně není tak jednoduchá záležitost, jako poznávání v létě s listím. Máme se co učit, snad k tomu napomohla i tato výprava. Po hodině dorazil Ohiyesa, ke kterému se nedonesla informace o změně posunutí srazu už na osmou.

Po desáté hodině se začalo s přípravou oběda. Předpokládalo se víc času, protože rody měly vařit tři originální chody. Každý se s tím vypořádal po svém... Vlci uvařili polévku ze sáčku, druhým chodem byl květákový mozeček a na závěr pudink. Na ten jsem byl opravdu zvědavý, ale je pravda, že se snad ani nepřipálil, i když moc ho nebylo a neochutnával jsem. Vedení a Želvy vařili opět polévku ze sáčku (mix klasiky a čínské), hlavním chodem byly placky ze strouhanky a vajíčka (hmm, bylo to sice originální, ale žádná specialita interhotelů zrovna ne) a na závěr byl broskvový kompot (ten všem zúčastněným chutnal). Vaření Káňat byla kapitola sama pro sebe. Nejenže (dle Ječmena) vařili polévku na nejstudenějším místě ve vesmíru, takže ji za necelé dvě hodiny nepřivedli k varu!!!!???, ale jejich rizoto dvakrát originální nebylo a celé to bylo završeno tím, že měly být špekáčky s cukrem, jenže Ječmínek asi nakupoval pět minut před srazem, takže nesehnal cukr a pro jistotu hned nevezal ani hořčici nebo třeba chleba.

Takže je taky co zlepšovat. Po jídle a jakémsi zahlázení ohnišť (v rámci možností a snahy) jsme ještě zahráli pár her. Zajímavé bylo jedení kostky cukru ze svého čela bez pomoci rukou a nakonec válení sudů ve sněhu. Pak už jsme se odebrali o pár set metrů dál, kde jsme na sněhobílé pláni vyhlásili Javorovou nažku za měsíc leden. Vítězem „Ledového muže“, což byla soutěž probíhající po celou výpravu, se stal Drak, který dnes vyhrál snad úplně všechno. To bylo závěrem celé akce a do Zábřeha jsme došli kolem půl druhé. Celkem nás bylo čtrnáct a dle mého názoru se výprava docela povedla.

Stopař

Šavanská miniolympiáda

Tato akce se sportovním názvem se konala na 3. ZŠ v tělocvičně. Po převlečení jsme se nahrnuli do tělocvičny a byl nástup na kterém jsme se dozvěděli, co nás čeká. Jako první přišlo na řadu plnění OP.

Plnilo se v těchto soutěžích: kliky, dřepy, skok do dálky a trojskok z místa, skok přes kozu, shyby a vis na čas. Mnozí si v tomto bloku splnili nejedno OP. Následovala soutěž družin, která se skládala např.z běhu pozpátku, přetlačování nebo ze skoků ala žabák a z mnoha dalších.

V této soutěži vyhrál rod Vlků, druzí byly Káňata a třetí těsně vedení. Potom následoval turnaj v lacrosse. V tomto klání zvítězilo družstvo vedené Tarzanem. Na této sportovní akci nesměl chybět ani florbal, ve kterém vyhrálo družstvo vedené Ječmenem když převálcovaly všechny teamy. Potom už jen vyhlášení výsledků.

V soutěži OP v kategorii do 10ti let vyhrál Lišák, do 12ti let Šmodrch a v kategorii starší zvítězil Plamen. Pak ještě bylo oznámeno, že Vlci dostanou nového rádce - Draka. Pak jsme se kolem poledne rozešli.

napsal Drak

Florbal

Sešli jsme se v počtu deseti kusů, abychom si opět vyzkoušeli populární hru Florbal. Rozdělili jsme se na dva týmy:

První tým byl veden MIČKINIKWOU a obsahoval dále SKANIATARIA, Tarzana Martina a Lišáka.

Druhý tým byl veden Rendym a obsahoval Ječmena, Mičima, Netopýra a Lukáše.

Tyto týmy se utkali v sérii 4 zápasů. Hrál se vždy do deseti gólů, kdo dal nejdříve deset gólů tak vyhrál. Pak byla pauzička a hrálo se dál. Musím říct, že naše zápolení bylo velice vyrovnané a nakonec každý tým vyhrál 2 zápasy.

Chtěl pochválit některé bojovníky. Nejaktivnější a jednoznačně nejlepší hráč svého týmu byl MIČKINIKWA, jehož kondici bychom mu mohli všichni závidět. Bez něj by jeho tým těžko odolával našim borcům. (Sebe raději nehodnotím.)

ALE: Ve velice dobrém světle se předvedli oba nejmladší, Lišák a zejména Lukáš byl platným hráčem i přes nízký věk a odnesl si několik šrámů.

Bojovník Martin udělal ve florbale také velké pokroky, stejně jako SKANIATARIO - ještě pár příprav a budou patřit k florbalové elitě oddílu.

No a úplně nejvíc mě překvapila squadra starších kam patří Mičim, Tarzan, Netopýr a Ječmen. Ještě loni si pamatuju, jak některé „laty“ běhaly marně za balonem, i to, jak si někteří tito bojovníci nedokázali ani nahrát.

Proto klobouk dolů před touto čtveřicí, která se obrovsky zlepšila. Některé jejich akce byly jako vystřižené z příručky „Florbal jednoduše a rychle“. Takže je jasné, že náš oddíl nabízí spoustu možností jak trávit volný čas a pokud se něčemu věnujete pravidelně, uděláte velké pokroky (a teď nemyslím jen florbal).

Navíc chci upozornit, že dle rozhodnutí Kmenové Rady je cena pro členy oddílu **pouze 10 Kč za dvě hodiny** + 5 Kč pokud nemáte vlastní hokejku. Zbytek doplácí oddíl, aby všichni měli šanci si zahrát! Takže ahoj příště.

Rendy

Z deníku wagameda.....3

Kmenová heraldika

V minulých číslech Březové kůry se začaly objevovat stránky od MIČKINIKWY, na kterých postupně uvádí výklad štítů jednotlivých sachemů, které se na naší klubovně objevily začátkem tohoto skautského roku. Je proto asi na místě říct si něco o tom, jak se tyto štíty tvoří a jaký je jejich význam – tedy něco o heraldice. Možná si řeknete, že se nejedná o téma vhodné to této rubriky, ale pokud si vzpomenete na mé povídání o ohnivých a jejich vztahu ke kmenovým tradicím, tak víte, že mají za úkol nejen udržovat tradice stávající, ale také vytvářet tradice nové.

Vzorem pro naši kmenovou heraldiku se stala, ostatně jako v mnoha jiných případech, heraldika pražského kmene Neskenon. Možná se zdá, že indiáni a heraldika nemají mnoho společného. Je ale fakt, že i indiáni používali štíty se znaky, které byly sice odlišné od znaků středověkých rytířů, ovšem sloužily k podobnému účelu. A protože žijeme ve střední Evropě, kde má heraldika velkou tradici, je nám heraldika hodně blízka. A proto ji použijeme jako prostředek k tomu, aby každý, kdo má zájem, měl možnost mít znak, kterým by se mohl prokázat a ze kterého by bylo poznat, jakým bojovníkem byl, čeho dosáhl, nebo jaké měl přání, touhy a podobně. Je faktem, že osobní znaky se v kmeni využívají snad odjakživa, ale jde o to, aby se v této praxi vytvořil nějaký řád a aby byla možnost vytvořit podle jasných pravidel malebné štíty pro naše šlechtice. Součástí znaku je také jeho popis (francouzsky blason) a používá se proto, aby znak mohl být přesně barevně a tvarově vykreslen.

Heraldika samotná představuje nauku o znacích (erbech), jejich historii, pravidlech vzniku a všech dalších atributech, které ji provázejí. Samotné slovo je francouzského původu a v překladu znamená právě znalost znaků a jejich tvorby. Slovo erb (znak) je původu německého a vychází ze slova erben – dědit a vžilo se, když se znak postupem času stal dědičným.

Vývoj heraldiky lze rozdělit do tří etap:

doba předheraldická, přibližně do 12. století

doba největšího rozkvětu heraldiky, 14.–15. století

doba úpadku heraldiky, 17. století

Znak a jeho užívání má nejdelší a nejlépe zaznamenanou historii v Anglii. První doložený znak, zlatý kříž v modrém poli, nosil na svém štítě v letech 871 – 901 král Alfréd Veliký. Mezníkem ve využívání znaků byla pak bitva u Hastingsu v roce 1066, ve které zvítězil v boji o anglický trůn Vilém Dobyvatel a štít, který nosil, se stal základem anglického královského znaku. V této bitvě bylo také poprvé ve velké míře použito označení jednotlivých bojovníků malbou heraldických figur na štítu, kterým se chránili v boji. I u nás máme příklad znaku, který vznikl právě v těchto předheraldických dobách a je dodnes ve znaku několika měst – až do roku 1253 byla zemským znakem černá plamenná orlice na stříbrném štítě, kterou používal již sv. Václav a po něm většina Přemyslovců.

V předheraldické době si volili svá určitá znamení nejen králové, knížata a velmoži, ale také vladykové a zámožnější zemané. Byli k tomu nuceni z ryze vojenských důvodů, protože jednotliví velmoži spolu sváděli často urputné boje a bylo nutno pro orientaci bojujících se nějak v boji rozlišit. K tomu sloužila právě znamení na štítě, helmě či korouhvi, která byla jediným spolehlivým vodítkem pro rozlišení bojovníků.

Dalším významné obdobím rozkvětu heraldiky souvisí s rozmachem křesťanství a křížovými výpravami do Svaté země (těch bylo v období let 1096 – 1270 celkem 7). S těmito výpravami souvisel rozvoj rytířství. Rytířem se mohl stát jen ten bojovník, který

prokázal své hrdinství, odvahu a zdatnost v boji. Postupně také docházelo k zušlechťování mravů a prokazování dobra a ochrany slabých se stalo rytířskými ctnostmi. Tento vývoj samozřejmě nějakou dobu trval a tak k největšímu rozkvětu rytířství došlo až v 14. – 15. století, kdy pasování rytířů a udílení znaků převzali do svých rukou panovníci, kteří zároveň zřídili úřady heroldů, které zapisovaly nové a mlčky trpěly znaky staré, které dodatečně doplňovali tak, aby splňovaly nově požadovaná pravidla.

Tito heroldi byli sdružováni v tzv. heroldiích – např. ve Francii vytvořil takovou heroldii již roku 1406 král Karel VI a v Anglii, kde byli první heroldi doloženi již k roku 1170 byla heroldie založena roku 1484 králem Richardem III. V čele heroldie stál král heroldů, kterého jmenoval sám panovník, dal mu zvláštní jméno, vyliil mu na hlavu víno a udělil mu zvláštní výsady. Jeho úkolem bylo dodržovat pravidla a předpisy heraldiky, kreslit a popisovat znaky a dbát, aby nedocházelo k jejich opakování).

V českých zemích se dochovaly jen zcela ojedinělé zmínky o existenci heroldů. Ve světě dodnes existuje řada heroldií, a to nejen v monarchiích (Anglie, Skotsko, Dánsko, Španělsko a dalších), ale i v některých republikách (např. Finsko, Irsko).

Užívání znaků však nezůstalo dlouho výlučným právem šlechty. Od 13. století se proměňovala středověká společnost a docházelo k postupným změnám. Na moci získávala zejména města a s tím se měnila i funkce a podstata znaků. Do pozadí byl zatlačen jejich původní ryze vojenský charakter a začaly být používány i církevními a světskými institucemi (města, cechy apod.). Toto rozšíření uživatelů zahájilo novou epochu ve vývoji heraldiky a znak se stal symbolem rodové, právní a společenské privilegovanosti.

Po rozšíření palných zbraní v 15. – 17. století dochází ke ztrátě významu rytířů ve válečnictví a heraldika tak pozbývá svého vojenského významu. Znaky se však užívají nadále, zejména na pečetech, portálech paláců, branách měst i jinde. V této době se heraldiky chápou umělci a výtvarníci a více než již na nepotřebnou praktičnost hledí na pompéznost a dekorativnost nových znaků. Heraldika se tak stává čistě objektem symboliky, která v počátcích byla až druhořadá za rozlišovací funkci znaků.

Ale již bylo dost povídání o historii a teď se podíváme na znak neboli erb samotný (v češtině se slova znak a erb zaměňují, i když by bylo správnější hovořit o erbu u šlechtických rodin, kde se erby dědí a o znaku v případě státu, měst či cechů, kde má jejich užití obecnou platnost a nevztahuje se na konkrétní osobu, nebo v případě církevních hodnostářů, kde znak jejich smrti zanikl).

Podíváme – li se na typický šlechtický erb, skládá se z několika částí. Nejčastěji to bývá štít, přilba, pokrývka, točence nebo klenot – v tomto případě se jedná o znak úplný. V pozdějších dobách přibýly ještě tzv. honosné kusy, které nebyly funkční, ale postupem času se staly odznaky výjimečnosti a různých privilegií. Jsou to řadové dekorace, hodnostní odznaky, koruny, čepice a klobouky, štítonoši, prapory, půda, trofeje, hesla, bojové pokrývky a pláště. Všechny tyto popsané složky erbu mohou chybět, štít však nikdy. Tvoří základní a nezastupitelnou součást znaku. Pokud je znak tvořen pouze štítem, jedná se o znak neúplný.

Důležitou součástí erbu jsou barvy. Snad každého při pohledu na nejrůznější znaky musí upoutat jejich úžasná barevnost. Všechny tyto barvy jsou v heraldice nazývány tinkturami a dělí se na barvy, kovy a kožešiny. Není – li možné erb vymalovat barevně, užívají se obvykle šrafy, které jednotlivé tinktury zastupují. V heraldice neexistují žádné pastelové odstíny, ale pouze základní tóny tinktur. Všechny tinktury jsou rovnocenné a není správné dávat některé z nich přednost před druhou (i když někdy docházelo i k „polepšením“ znaků výměnou stříbra za zlato apod.)

Tinktury se dělí takto:

kovy: stříbro, zlato

barvy: základní - červená (oheň), modrá (voda), zelená (tráva), černá – v době, kdy heraldika plnila svoji vojenskou funkci se ostatní barvy nepoužívaly ostatní, které přibýly později – purpurová, oranžová, tmavorudá, hnědá, šedá, přirozená

kožešiny: hermelín, sobol, kunina, popeličina (v české heraldice se kožešiny používaly minimálně a jsou známy zejména v erbech cizích rodů u nás usazených)

Jedním z nejdůležitějších pravidel heraldiky je, že barva nesmí přijít na barvu, kov na kov a kožešina na kožešinu. Tato zásada byla kdysi diktována zejména požadavkem na zřetelnost. Je zřejmé, že stříbrný nebo zlatý kříž v modrém nebo červeném poli byl zdálky mnohem viditelnější než třeba červený kříž v modrém poli. Samozřejmě z tohoto pravidla existují výjimky, ale to bychom zabíhali do přílišných podrobností. Tomuto pravidlu se nemusí podřizovat lem štítu.

Jiným důležitým pravidlem a zvláštností heraldiky je posuzování pravé a levé strany. Díváme – li se na nakreslený erb, je heraldicky pravá strana na kresbě na straně levé a heraldicky levá strana na pravé straně kresby. Toto je dáno zdvořilostí, kdy nositel erbu má přednost před pozorovatelem a erb se posuzuje z hlediska jeho držitele.

Použitá literatura:

Neskenoská heraldika
Buben, M. - Heraldika
(edice Oko, svazek 67)

pokračování příště

wa. Sa. SKANIATARIO

Káňata

Členové družiny:

Ječmen: Rádce.

Martin: Podrádce, stal se podrádcem, protože Drak se stal rádcem vlků.

Lukáš: Tento měsíc skončil na 1. místě v družinovém bodování a snad jako jediný nedělá bugr.

Lišák: Tento měsíc skončil na 2. místě v družinovém bodování a spolu s grizlim dělá největší bugr.

Šídlo: Tento měsíc skončil na 3. místě v družinovém bodování, skoro vůbec nedělá bugr.

Marcel: Tento měsíc skončil na 4. místě v družinovém bodování, neviděl jsem ho zatím dělat bugr.

Grizli: Tento měsíc skončil na 5-6. místě v družinovém bodování, spolu s Lišákem dělá největší bugr.

Krtek: Tento měsíc skončil na 5-6. místě v družinovém bodování, dělal bugr jenom když vedl schůzku Martin.

Špatnou docházku mají jenom Krtek a Marcel, ale to se doufám časem zlepší. Tento měsíc jsme změnili podrádce, protože Drak už mezi námi není (odešel do Vlků). Novým podrádcem se stal logicky Martin, protože ostatní jsou moc mladí. Poněvadž odešel Drak, musel někdo jiný obchodovat se známkami. Začal s tím Martin.

Na předposledních dvou schůzkách jsme dělali na budkách, ale na první z nich se neudělalo skoro nic, protože schůzku vedl Martin a neměl program, protože vyšel na schůzku o hodinu dřív a navíc ho nikdo neposlouchal, protože není rádce. Na poslední schůzce se hromadně rozdávali razítka a byl přítom MICKINIKWA. Příští měsíc se budeme zabývat morseovkou, protože někteří ji docela dost neumějí.

Ječmen

Družina Koníků

Naše nejmladší družina je menší než při jejím vzniku. Způsobil to odchod dívčí posily. Zůstala jen Helena. Tímto chci apelovat na vás všechny – podívejte se ve svém okolí po dalších nováčcích!!! Vždyť náš oddíl je tak krásný a výjimečný a čím bude mít více nováčků, tím více pokvete.

Byli jsme na naší první akci – na Vánoční nadílce. Dostali jsme (a hlavně dali) mnoho krásných dárků. Děkujeme vám.

Na akci Ve svitu petrolejky reprezentovali družinu: Kutil, Helena a má maličkost. Omluveni byli Kuba se Zdeňkem, neomluven Matěj.

Teď se hlavně učíme o ptáčích, vlasti, uzlech a morseovce. Mimo to zpíváme s kytarou, hrajeme různé hry a soutěžíme. Hlavním programem minulých schůzek byl nácvik scénky na Vánoční nadílku (doufám, že se vám líbila).

Klady:

- Jsem rád, že nás bylo hodně na Vánoční nadílce a že jste si připravili moc pěkné rekvizity na scénku.
- Také jsem rád, že když nemůžete na schůzku, nebo na akci, tak se omluvíte (777/811836)
- A úplně nejraději jsem z toho důvodu, že se učíte, co vám zadám, že se snažíte mi vycházet vstříc a že se na vás můžu spolehnout. Je celkem fajn se za sebe ohlídnout a vidět za toho půl roku nějakou vykonanou práci.

Zápory :

- Nějak jsem si nevšiml.....J

Zapsal rádce Koníků Mlčím

Družina Vlků

Naše družina, jak mnozí již víte má nové složení. A to:

Va. Dráček – Je to nový rádce družiny vlků. Přesl k nám od Káňat, kde působil jako podrádce.

Va. Netopýr – Podrádce Vlků, snažím se co nejvíce pomáhat Drakovi, protože je nový a nezná zvyky naší družiny, jak dobré tak i špatné.

Va. Béd'fa – Topič, je snaživý a aktivní člen naší družiny. S Dráčkem se jako jediní věnují sběratelství.

Sběratel – Nástěnkář, někdy trochu otravný, ale to se zlepší.

Šmordch – Herník.

Dušan – Ještě nedávno to byl nováček teď je to bojovník a hlavně člen naší družiny.

Naše družina si teprve zvyká na nového rádce Draka, který, jak jsem se již zmínil k nám přišel z družiny káňat. A vypadá to, že se nám s ním povede, protože hned první měsíc po jeho příchodu jsme byly první v Javorové nažce v měsíci únoru. Zrovna se nic neučíme kompletně spíše jen opakujeme a sem tam se něco přiučíme. Spoustu času jsme na posledních družinovkách věnovaly ptačím budkám tak doufám, že se povedou.

Zapsal: Anonymní Vlk, ale tipl bych Netopýra

Via Tokaheya

Přes víkend 21. – 23.1. jsem byl na čekatelském kurzu Via Tokaheya. Z našeho oddílu jsem tam byl sám, ale ze Zábřeha přijeli ještě Veverák ze Stopařů a Pastelka, Burinka, Bláža, Růža, Tadewi a Burák ze Zlaté lilie. Nebudu zacházet do podrobností, abych nepřipravil o překvapení následující generaci, ve které se možná vyskytují elementi, kteří by se někdy v budoucnu chtěli zúčastnit. Bylo to asi takhle.

Začátek byl v Olomouci u Sloupu Nejsvětější Trojce. Tam se nás sešlo 5 a chvíli poté přišli dva instruktoři, kteří s námi chvíli mluvili a pak nás odvedli na místo hromadného srazu. Stále jsme měli málo času, tedy alespoň podle instruktorů. Základem úvodu byl příběh čtyř živlů, který nás provázel po celou cestu na chatu.

Ještě v Olomouci jsme v místním parku hráli pár drobnějších her. Pak jsme se odebrali na nádraží a odjeli vlakem někam do Nízkých Jeseníků. Cestu provázely opět drobné úkoly, které nás měli trochu seznámit. Po našem příjezdu jsme se podle mapy měli dostat na chatu, ale servis tým měl problém se zásobováním, tak jsme museli změnit naši trasu a odnést si zásoby na chatu. Nebylo to moc obtížné a brzo jsme došli na chatu.

Trochu jsme se vzájemně vyváleli ve sněhu, pokusili jsme se oprášit, a vstoupili do chaty. Bylo tam teplo a než se pokazil generátor, tak i světlo. Až do neděle následoval program převážně v chatě. Přednášky o tom, co budeme jednou potřebovat se střídaly s hovory mezi námi a fitkami. Fitky jsou malé díry v programu pro odpočinek.

Největší fitka byla v sobotu odpoledne, kdy jsme hráli dámu spojenou s naší fyzickou aktivitou mimo chatu, která navíc probíhala na půlmetrové sněhové pokrývce. Nakonec jsme se shodli, že to bylo super. Možná taky proto, že mrzlo a my jsme nebyli mokří. Přednášky byly vesměs o skautingu, hospodaření, bezpečnosti. Byly podány dosti příjemnou formou a tak nám nikomu nevadily. Vadilo nám akorát neustálé pindání instruktorů...“Ještě pět minut.“ Celá akce se mi hodně líbila a ještě bych si ji několikrát zopakoval.

Tarzan

Kdopak nám to chodí na klubovnu...

Doufám, že vám tímto článkem přiblížím dění na klubovně v Měsíci sněhu. Dále bych chtěl připomenout, aby návštěvníci klubovny se zapisovali a při delším pobytu také zatápěli!!

Myslím si, že bude dobré, abych napsal také o Silvestru roku minulého. Posledním, kdo navštívil naši klubovnu roku 2004 byl Šaman MIČKINIKWA. Zavěsil nám placky z Regaty a udělal toho mnoho dalšího.

-----2005-----

Prvním, kdo navštívil a postaral se o naši klubovnu v roce 2005 byl Šaman MIČKINIKWA. Opálil nám uzlovačky, (ty se krásně opotřebovaly na pozdější Univerzitě), přidal do sbírky další odznaky a postaral se o topivo.

2.1.
MIČKINIKWA nám opálil další uzlovačky a zatopil pro příchozí Radu. V Radě zasedli: Mauglí, Mičim, Tarzan, Ohyesa, Stopař, Rendy a MIČKINIKWA. Teplota tam vyšplhala až na 30°C!!!(uf!)

4.1.
Práce na klubovně (více rozepte Tarzan).

6.1.
Od 1 do 4 přišla Věra zatopit pro Koniky a Káňata, a napsala velkou pochvalu Vikům, za úklid a nachystané brikety.

7.1.
Vydařená oddílová akce Ve svitu petrolejky.

Po napsání těchto stránek bych chtěl ještě dodat, že by se měl každý zapisovat do knihy a družiny po sobě pořádně uklízet - hlavně Káňata!! Dále je dobré, když někdo odhází sníž, jako Drak, nebo Lukáš (ten to zapomněl zapsat). Dále bych chtěl poděkovat Věrce, že nám tak krásně zatápí, a také si určitě vezměte příklad z MIČKINKWY!! Určitě jste si všimli, že nezapisují družinovky, to dělají rádcové a také úterky, kdy to dělá Tarzan. Můžete se těšit na příští vydání (doufám). Pokračování příště.

Martin

ČESKOSLOVENSKÉ OPEVNĚNÍ Z LET 1935 - 1938 (4. ČÁST)

Československý pevnostní systém – těžké opevnění – pěchotní sruby

V prostorech pro obranu naší země nejdůležitějších bylo budováno opevnění těžké, tvořené především pěchotními sruby. Jde o robustní stavby většinou dvoupatrové, vyzbrojené jak kulomety, tak protitankovými kanóny, případně minomety.

Na rozdíl od tvrzí (o těch si povíme příště) byly sruby tvořeny jedním nadzemním objektem, bez podzemních chodem a sálů. Jednalo se prostě jen o větší (ale hlavně odolnější!) bunkry. Každý bunkr tedy měl svůj vlastní vchod – což je jejich nejslabší místo.

Charakteristickým znakem těžkých objektů jsou pancéřové zvony a kopule určené k pozorování bojiště a řízení palby srubu nebo k palbě kulomety. Každý takový srub by byl v boji zcela samostatný, měl (až na výjimky) vlastní zdroj pitné vody, vlastní filtrvnu a rovněž strojevnu sloužící k výrobě elektrické energie. Sruby se od sebe liší nejen velikostí, tvarem, výzbrojí, ale i tloušťkou stěn a počtem osádky. To vše podle úkolu, který měly plnit a místa, kde byly postaveny.

Běžné pěchotní sruby mají kubaturu cca 1 300 až 1 500 m³ betonu, který je vyztužen 100 až 120 tunami ocelové výztuže. Odolávaly dělostřeleckým granátům do ráže 24 cm. Budovány byly také objekty menší a méně odolné, stejně jako větší a odolnější. Do září roku 1938 se podařilo stavebně dokončit 228 samostatných těžkých pevnostních objektů určených k bojové činnosti a jeden samostatný těžký objekt určený k výcviku a zkouškám.

Objekty těžkého opevnění - základní takticko-technická data

Stupeň odolnosti	Čelní stěna (cm)	Střecha (cm)	Stěna se střilnami (cm)	Týlová stěna (cm)	Odolnost zvonu a kopule/tloušťka (mm)	Odolnost proti ráži (cm)
1	120	100	80	80	1 / 150	15,5
2	175	150	80, 100	80	2 / 150	18
I	175	150	100	100	M / 200	21
II	225	200	100, 150	100	S / 200	28
III	275	250	125, 150	125	V / 300	30,5
IV	350	350	125, 150	150	W / 300	42

Všimněte si, že tloušťka čelní stěny a stropu bunkrů v nejvyšší odolnosti označené IV byly tři a půl metru železobetonu!!!

Odolnost proti ráži udává, jakou největší střelou mohl být objekt zasažen, aniž by byl vážněji poškozen nebo dokonce zničen. Jedná se o průměr střely, takže např. údaj 42 znamená, že střela mohla být průměru až 42 centimetrů (což je dost, například hodně vzrostlý strom).

Dle knihy **Československé opevnění z let 1935 – 1938** Muzea a památníky
Připravil: Rendy

Víte, že...

- Originální způsob jak se zbavit trestanců v přeplněných věznicích:
 - 1, objevte nový kontinent – nejlépe Austrálii
 - 2, naložte trestance na loď a přepravte je přes moře
 - 3, přes všechny protesty domorodců je vyložte na pevnině a upalujte po moři domůTímto způsobem se zbavili Angličané svých trestanců na konci 18. století. Zajímavé je, že většina současných obyvatelů Australského kontinentu jsou potomci Britských trestanců – vrahů a zlodějů.
- 8. června 632 zemřel v Medině prorok Mohamed. Věděli jste ale, že měl hrozně rád kočky? Jednou zjistil, že mu na rukávu jeho nejlepší košile usnula kočka. Místo toho aby ji vzbudil, radši si ten rukáv uřízl a šel si po svých.
- Buďte rádi, že nejste Aztékové, protože ti se se svými dětmi ani trochu nemazlili. Už od čtyř let muselo každé dítě pracovat. Chlapci museli pracovat na poli nebo rybařit a dívky vařit a uklízet. Pokud se to někomu z nich nelíbilo a byl neposlušný, tak první výstrahou bylo štípnutí do paže a do ucha. Pokud v neposlušnosti pokračoval tak přišlo na řadu bodnutí trnem agáve, další na řadě byl výprask a podržení nad ohněm, ve kterém se pečou chilli papričky, aby se nadýchal štiplavého kouře. Pokud si pak stále nedal říct, nechali je rodiče svázané v blátě a v zimě na sněhu. No a vrcholem pak byl samozřejmě obětní oltář...
- 21. září 1921 se René Fonck pokusil jako první člověk na světě doletět letadlem z New Yorku do Paříže. K tomu by ovšem ve své době potřeboval velmi lehké letadlo. Jenže jeho stroj má kabinu obloženou mahagonovým dřevem a je naložený slavnostním obědem pro francouzského prezidenta a spoustou jiných dárečků. Když se letadlo rozjelo po rozjezdové dráze, kola se pod ním zhroutila, stroj se rozpadl a zemřeli dva lidé. Chudák francouzský prezident zůstal bez oběda.

Mauglí

Stránka zábavy

(Vtipy, Vtipy?, Vtipy!)

Kameňák

Šli dva medvědi, jeden byl hnědý a druhý šel do prava.

Kamzík

"Tatí, co je to kamzík?"

"Ale... taková blbá ryba."

"Ale tady píšou, že kamzík skáče po skalách."

"No tak vidíš, jak je ta ryba blbá."

Karburátor

"Pani Chuděrová, v žaludku vašeho manžela jsme našli karburátor."

"To je podivné, vždyť nikdy nic takového nejedl!"

"Ono to bude asi tím, že váš manžel neměl ještě nikdy tak vážnou dopravní nehodu!"

Kartářka

Žena si nechává věstit u kartářky:

"Zítřa vám zemře muž".

"To vím, ale podívejte se, jestli mě zavřou?!"

Kde leží...?

Přijde muž do nemocnice a ptá se sestřičky: "Kde leží muž, kterého přejel parní válec? A sestřička odpoví: "V pokoji číslo 11, 12 a 13."

Letadélko

"Na hřbitově nedaleko Prahy se zřítilo malé sportovní letadélko. Záchrané týmy zatím vyprostily 300 mrtvých těl..."

Líčení

Ředitel jedné menší střední školy měl velké problémy s dospívajícími slečnami, kterým se zalíbilo používání rtěnky. Když si ji na dámských toaletách patlaly na rty, vždy potom zanechávaly obtisky na zrcadle. Když už se situace stávala neudržitelnou, ředitel se rozhodl razantně zakročit. Zavolal si všechny dotyčné slečny a odvedl je na toalety. Tam už čekal školník. Ředitel dívkám vysvětlil, že si asi neuvědomují, kolik práce školníkovi dá každý večer zrcadla umýt. Poprosil je, aby slečnám svoji namahavou práci předvedl. Školník vytáhl ze skříně dlouhé koště, namočil je v nejbližší záchodové míse a začal pucovat zrcadlo. Od toho dne se už žádný obtisk na zrcadle neobjevil.

Logika v poušti

Po poušti jede typický arab na své velbloudici a horko je k padnutí. Náhle kolem něj profrčí český cyklista na kole Olpran. Když se cyklista a Arab sejdou večer pod jednou palmou v oáze, vyptává se Arab Čecha, jak to dělá, že nepadne při jízdě na kole horkem. Čech mu ochotně prozradí, že zkrátka jede tak rychle, že ho svištíci vzduch ochladí. Arab vyskočí na velbloudici a pobízejíc ji bičem žene přes poušť. Asi po hodině běhu velbloudice padne mrtvá. Arab sleze ze hřbetu a našťvaně do ní kopne: "Asi zmrzla!"

Ječmen

Obsah čísla 169/16. ročník, které vyšlo 11. 2. 2005:

Ø Úvodem – str. 2	Rendy
Ø Bodování Javorová nažka leden – str. 3	Mauglí
Ø Bodové menu únor – str. 4	Mauglí
Ø Útěk z Alcatrazu – str. 5	Mičím
Ø Ve svitu petrolejky –str. 6	Mičím
Ø Skautská univerzita – str. 7	Netopýr
Ø Aktivity na klubovně – str. 8	Tarzan
Ø Zavátou stopou – str. 9	Stopař
Ø Šavanská miniolympiáda – str. 10	Drak
Ø Floorball – str. 10	Rendy
Ø Výsledky univerzity – str. 11	MIČKINIKWA
Ø Univerzita – str. 12	MIČKINIKWA
Ø Z deníku Wagamede – str. 13	SKANIATARIO
Ø Na lovu orlích per – str. 17	MIČKINIKWA
Ø Psohlavci – str. 18	MIČKINIKWA
Ø Heraldika – str. 19	MIČKINIKWA
Ø Káňata – str. 20	Ječmen
Ø Družina Koníků – str. 21	Mičím
Ø Družina Vlků – str. 22	Netopýr
Ø Via Tokaheya – str. 23	Tarzan
Ø Kdo chodí na klubovnu – str. 24	Martin
Ø Československé opevnění – str. 25	Rendy
Ø Víte, že... – str. 26	Mauglí
Ø Stránka zábavy – vtipy – str. 27	Ječmen

Příští redakční rada se koná:	Na kmenové radě (Čilikot)
Uzávěrka příspěvků příštího čísla je:	V neděli 6. března 2005
Příští číslo vyjde:	V pátek 11. března 2005

Březová kůra – časopis skautsko-woodcrafterského oddílu TROJKA SHAWNEE Zábřeh

Číslo 169, náklad 35 výtisků – vyšlo únor 2005

Šéfredaktor: Petr Fornůsek, Sudkov, MOBIL 608 159 945, NEMOBIL 583 437 317

trojka.shawnee@email.cz, fornusekp@email.cz, fornusek@quick.cz

www.skaut.cz/shawnee

grafický návrh a úprava: Veronika Benková, Zábřeh

Vydáno pro vnitřní potřeby, neprošlo jazykovou úpravou!